

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi gennem en ansvarlig og bæredygtig fiskeripolitik sikrer, at vore fiskeriprodukter kan opnå den internationalt anerkendte MSC-certificering og fortsat kan konkurrere på de internationale markeder i takt med forbrugernes stadig højere krav til ansvarligt og bæredygtigt fiskeri

(Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen har fremsendt forslag til forespørgselsdebat om, hvordan Naalakkersuisut gennem en ansvarlig og bæredygtig fiskeripolitik sikrer, at grønlandske fiskeriprodukter opnår den såkaldte MSC-certificering.

Indledningsvis vil Naalakkersuisut medgive, at spørgsmålet om bæredygtigt fiskeri og arbejdet med MSC-certificering af vore fiskeprodukter er en særdeles relevant debat for os. Ikke mindst de seneste måneders udmeldinger fra det grønlandske fiskerierhverv er i høj grad med til at understrege dette, og Naalakkersuisut har i det hele taget meget fokus på eksportsituationen for fiskerierhvervet.

Baggrunden for arbejdet med MSC-certificering udspringer af de retningslinjer, der er fastlagt i FAO's (FN's Verdensfødevarereorganisation) såkaldte "Code of Conduct for Responsible Fishery". Hvis fiskerier opfylder de relative strenge krav i "Code of Conduct", kan de efter nærmere retningslinjer tildeles det såkaldte MSC-mærkat.

Marine Stewardship Council er en non-profit organisation, der blev stiftet af koncernen Unilever i samarbejde med WWF i slutningen af 1990'erne, og som er den organisation, som forestår vurderingen af fiskerierne.

Helt konkret, så bygger MSC-certificeringen på tre hovedprincipper, nemlig:

- Bæredygtig udnyttelse af fiske- og skaldyrsbestandene.
- Forhindring af skader på miljøet som følge af fiskeriet.
- Effektiv og gennemsigtig forvaltning af fiskeriet.

Med baggrund i disse principper bliver de fiskerier, der søger om MSC-certificering ud fra en lang række spørgsmål vurderet på en pointskala. Scores der mellem 80 og 100 point i gennemsnit på de tre principper, så betragtes kravene som opfyldte, men scores der under 60 point på bare ét af de ca. 75 spørgsmål, medfører dette, at det pågældende fiskeri ikke opfylder kravene for certificering. Det vil således være nødvendigt at forbedre indsatsen på områderne med for lavt score inden der igen kan foretages en ny vurdering af det pågældende fiskeri.

En af de væsentligste betingelser for at opnå MSC-certificering er, at der foreligger langsigtede strategiske mål for forvaltningen af det pågældende fiskeri. En sådan langsigtet forvaltning kan blandt andet opnås med udarbejdelse af forvaltningsplaner, og netop af den grund blev der i 2010 udarbejdet en forvaltningsplan for det vestgrønlandske rejefiskeri. I øjeblikket er forvaltningsplaner for henholdsvis det grønlandske fiskeri efter hellefisk samt fiskeriet efter torsk under udarbejdelse. Derudover er flere bekendtgørelser inden for fiskeriområdet under revision for dermed at sikre, at de administrative forudsætninger fremover er opfyldt for MSC-certificering af ikke blot de grønlandske rejer, men også for andre arter.

Det skal understeges, at Naalakkersuisut ikke selv har mulighed for at opnå eller sikre en obligatorisk MSC-mærkning af grønlandske fiskeprodukter. Gennem sikring af et bæredygtigt fiskeri ved ansvarlig fastsættelse af kvoter, via udarbejdelse af forvaltningsplaner samt sikring af andre forhold i lovgivningen, vil Naalakkersuisut være med til at bane vejen for MSC-certificering. I sidste instans er det således erhvervet selv, der har ansvaret for, at deres produkter bliver MSC-certificerede. En MSC-certificering er derfor overordnet set et privat initiativ.

Et stadigt stigende antal supermarkedskæder i primært Europa, men også udenfor Europa stiller større og større krav til, at de fiskeprodukter, de sælger, er fanget og produceret på bæredygtig vis. Denne udvikling skyldes hovedsageligt, at forbrugerne er blevet, og fortsat bliver, mere og mere bevidste om produktionsforhold, bestandssituation og andre biologiske forhold for de fødevarer, de køber. Det er således forbrugerne, som i sidste instans sætter dagsordenen for afsætningen. Derfor oplever eksportvirksomheder som Royal Greenland, Polar Seafood samt andre selskaber fra Grønland i stigende grad problemer med at afsætte deres produkter, når supermarkederne vælger at købe produkter, der er MSC-certificerede.

Med hensyn til afsætning af grønlandske rejer er det derfor et stort problem, at de canadiske koldvandsrejer er MSC-certificerede, eftersom Canada er Grønlands største konkurrent på dette marked. Ifølge oplysninger fra erhvervet er der dog på nuværende tidspunkt ikke væsentlig prisforskel på certificerede og ikke certificerede produkter. Det er imidlertid forventningen, at der på sigt kan opnås op mod en 10 % højere pris for MSC-certificerede produkter, og prisforskellen er så småt begyndt at slå igennem. En certificering vil derfor i første omgang primært have positiv effekt på de grønlandske eksportvirksomheders muligheder for at afsætte deres varer, idet der ganske enkelt er visse markeder, som grønlandske eksportvirksomheder risikerer at miste adgang til, såfremt de ikke opnår MSC-certificering.

Som bekendt har der gennem længere tid foregået en evaluering af det vestgrønlandske rejefiskeri med henblik på netop MSC-certificering. I forbindelse med forvaltningsmæssige og administrative tiltag, der har indgået i certificeringsprocessen, skal det nævnes, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og Naalakkersuisut har haft et meget konstruktivt samarbejde med det grønlandske fiskerierhverv, herunder GA og KNAPK. Naalakkersuisut er som sagt meget opmærksom på eksportsituationen i fiskerierhvervet, og det er derfor også vigtigt, at der arbejdes hen imod MSC-certificering af andre arter. Dette er blandt andet baggrunden for, at der nu arbejdes med forvaltningsplaner for både hellefisk og torsk.

Med disse ord vil jeg give ordet videre og håber på en konstruktiv debat i Inatsisartut.